

CULTURA 23 abril 2010 2.00 h

XAVIER CORTADELLAS ESCRIPTOR

“Parlo d'un món que s'acaba”

A la seva novel·la, Xavier Cortadellas, parla també de la dificultat d'escriure.
LLUÍS SERRAT.

Portada de

LA TERRA BLANCA

Autor:

Xavier Cortadellas

Editorial:

Columna

Pàgines:

198

Preu:

18 euros

XEVI SALA

La terra blanca (Columna) és la primera novel·la que publica. Això normalment vol dir que no és la primera que s'ha escrit.

En tinc una altra al calaix, escrita i finalista d'un premi literari, que de moment no ha trobat editor. Ara n'estic escrivint una altra.

Per encàrrec?

No, vaig per lliure.

Li ha sortit una novel·la una mica dura.

Potser sí. Jo volia fer una història sobre un món que s'acaba, un món tancat en ell mateix. La literatura catalana està plena de gent que escriu bé però hi sobra ego i hi falten històries.

Falgueres, abellerols, cavalls, bardisses... La naturalesa hi té un paper destacat i es comunica a la seva manera.

Vivim d'esquena a la naturalesa o ens la mirem com a espectacle de cap de setmana o com a repte de la *mountain bike*. Ens pensem que estem per sobre seu, excepte quan la naturalesa ens mostra la seva cara més dura. Com la nevada que hem patit aquest mes de març.

Justament la neu, molta, molta neu, també és present a la seva novel·la, fins al punt que condiciona la trama i ho fa passar francament malament als personatges. Describeu unes Gavarres nevades d'una manera com no s'havia vist feia anys, fins aquest març.

La nevada forma part de la campanya de promoció [riu]. Parlant amb gent que, o bé ha nascut o bé ha viscut a les Gavarres, veus que se'n recorden molt bé, de les nevades del 1947 i del 1962. Que jo sàpiga, no hi ha memòria oral de cap altra de grossa. La més antiga que he trobat documentada és la de finals del segle XIX. Aquesta és la que faig servir per a la meua història. El comportament de la naturalesa és cíclic, per més que nosaltres hi visquem d'esquena.

A La terra blanca s'hi nota l'èpica de Solitud de Víctor Català, però tinc entès que vostè també té referents més llunyans.

Mentre escrivia he pensat en Víctor Català sí, més d'una vegada. Tenia molt presents els *Drames rurals*. També tenia present William Faulkner i Cormac McCarthy, no pas el de *La carretera*, sinó el d'una novel·la anterior titulada *La oscuridad exterior*, que jo he llegit en castellà.

El món de Cormac McCarthy és violent i sagnant. La seva novel·la, dèiem abans, també és dura, amb passatges d'una violència molt explícita. D'alguna manera, ens parla del mal que els adults poden fer als infants i del fet que aquest mal els acompanya després quan es fan grans.

Parla de víctimes. La padrina, segurament el personatge més entranyable de tots, és una dona que s'apaga amb aquest món. La filla també és una víctima, i fins i tot l'Antonio n'és una altra. Són víctimes que viuen en contacte amb la naturalesa i que saben interpretar-la. Parlo de gent que veu com el seu món s'acaba, però també de gent que voldria escapar-se d'un determinat món i no sap com fer-ho.

En l'ambient perdut que recrea, els animals estan associats a la vida dels humans: viuen amb ells, treballen per a ells, són una amenaça per a ells...

Jo penso que només es poden novel·lar mons perduts. Aquest que explico és un món on els animals encara feien molta falta a les persones. Crec que es pot fer una novel·la sobre un tema contemporani, però tenint present que una novel·la és una forma de reflexió i comprensió. S'ha de tenir un cert respecte pel lector i no li pots fer perdre el temps.

Les Gavarres són un referent de la seva obra. D'altra banda, vostè va dirigir la revista *Gavarres* des de la seva creació fins a l'any passat, quan va passar a dirigir la *Revista de Girona*. A més, les Gavarres és un escenari que trepitja sovint: hi va a córrer de manera regular.

Ara estan destrossades, les nevades ho han destrossat tot. Han desaparegut els corriols i s'ha acabat un paisatge tal com el coneixíem. Escrivia d'allò que coneixes, però no crec que continuï per aquí...

Té por dels crítics o compta que es tracta d'un gremi que no practica el canibalisme?

No, no em fan por. Una crítica és una opinió fonamentada, però no a partir del que pensa el crític, sinó a partir del que el crític interpreta que ha volgut dir l'autor. Tinc por de la crítica mal feta, només d'això.

A la seva novel·la també parla del repte d'omplir la pàgina en blanc, de la dificultat d'escriure, de ser autor.

M'he esforçat per fer una novel·la moderna, no només un drama rural. Per això, en un moment determinat el narrador es desmarca i parla d'ell. La meva obligació era anar més enllà i sobretot mirar de no avorrir el lector.

MÉS LLEGIDES

1. Bassa envia "a la merda" els poder judicials, legislatius i executius
2. "Pensava retirar-me però tot va canviar"
3. "Amb molt menys també es pot viure bé"
4. Els hospitals gironins tenen 36 ingressats per Covid-19, 13 d'ells, greus
5. Sánchez repta Torra a anar a la Rioja i Felip VI s'hi convida
6. 750 desallotjats a Barcelona en la nit contra el 'botellón'
7. Gelati Dino crea un nou grup per englobar les seves tres marques
8. Detingudes tres persones a Bigues i Riells per estafar mig milió d'euros a 5.000 compradors de material tecnològic
9. Rússia pretén començar a vacunar contra la Covid-19 a mitjans d'aquest agost